

שיעור מספר 5*
28 ינואר – 3 פברואר

טבילה והמלאות ברוח הקודש

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: מרקוס 1:8, אפסים 5:18, מעשי השליחים 13:52, לוקס 10:8-11, מעשי השליחים 5:32, גלטים 5:16-26.

פסוק לשינון: **אִין הַגֵּנֵב בָּא אֶלָּא לִגְנוֹב וְלִהְרֹג וְלִהְשָׂמִיד. אֲנִי בָאתִי בְּדִי שְׂיֵהִיו לְהֵם חַיִּים וּבְשִׁפְעַ שְׂיֵהִיו לְהֵם.** " יוחנן 10:10

כמאמינים, חייבים אנו להיות מלאים ברוח הקודש. בלעדיו, עדותינו תהיה חסרת אונים וחיינו הרוחניים יהוו רק נטל. ייתכן שבכיסינו יהיו השכלה, כישרון, אמנות הדיבור, אך ללא הרוח, לא נוכל לחוות את החיים כפי שאלוהים תכנן אותם עבורנו. לא יהיה לנו את הביטחון בישועה ולא נכיר את השמחה הנוצרת כתוצאה מעבודת האל. אנחנו נהיה מאמינים רק מבחינת הכינוי, ואדם שהוא מאמין רק מבחינת כינויו הוא בעצם אינו מאמין כלל.

אף על פי כן, ישוע רוצה כי נחיה את חיינו במלואם. הוא מעוניין להעניק לנו חיים כפי שהם אמורים להיות, חיים מלאים ומשמעותיים, מאחר שהם מושרשים במקור כל החי: ישוע המשיח. הוא הבורא של כל החיים, והדרך היחידה לחיי עולם. "אֲנִכִּי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים לֹא יָבֹא אִישׁ אֶל־הָאֵב בְּלִתי עַל־יְדִי:" (יוחנן 6:14). ההתמלאות הזו אפשרית אך ורק בזכות הדבקות בו וזה יכול לקרות רק דרך עבודת רוח הקודש בחיינו.

השבוע אנחנו נלמד מה אומר המקרא על הטבילה ברוח ומה זה אומר להתמלא בו. בנוסף אנו גם נראה כמה עדויות לכך שאנו, אכן, מלאים ברוח הקודש.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-4 בפברואר.

הטבילה ברוח הקודש

קראו מרקוס 1:8 (השוו עם מתי 3:11, לוקס 3:16, יוחנן 1:33), מעשי השליחים 11:16. איזה טקס חניכה מתרחש במקביל לטבילה ברוח?

בברית החדשה ישנם שבעה קטעים בלבד המדברים על הטבילה ברוח הקודש. ארבעה מהם מחזירים אותנו ליוחנן המטביל ומצביעים על שבועות. רוח הקודש מתפקדת כאן כסדרן בתחילת "אחרית הימים" שבהיסטוריית ישועה.

יוחנן, בניגוד לכותבי הבשורות האחרות, לא משתמש בלשון עתיד בזמן שמדבר על הטבילה ברוח. במקום זאת, הוא משתמש בהווה, המציין שזהו דבר בעל תוקף ממושך (ראו יוחנן 3:1). אנו רואים שימוש באותה הלשון כמה פסוקים קודם לכן ביוחנן 1:29, כאשר הוא מדבר על תפקיד חשוב אחר של ישוע: הסרת החטאים מהעולם. תפקידו של ישוע מורכב מהסרת חטאים מהעולם ומנתינת רוח הקודש לנו. החוויה הכפולה הזו מופיעה גם כן במעשי השליחים 2:38. לאחר שענייהם נפקחו לישוע, התלמידים קיבלו את שניהם: מחילה על חטאיהם ואת רוח הקודש. ניתן להבחין באותו מקרה בביתו של קורניליוס המתואר במעשי השליחים 10:43,44 ומאוחר יותר במעשי השליחים 11:16. טבילה במים ידועה בתור טבילה של חזרה בתשובה (מעשי השליחים 19:4). כאשר אנו חוזרים בתשובה ונטבלים בשם ישוע, אנו מקבלים גם את רוח הקודש (מעשי השליחים 2:28-39).

בברית החדשה, קבלת רוח הקודש וטבילה באים ביחד. הם מסמנים את לידתינו מחדש. על ידי הטבילה אנו מזדהים עם המשיח, וישוע מעניק לנו את רוח הקודש על מנת שנוכל לחיות בכוחו ולהכריז את הבשורות הטובות. הטבילה ברוח אינה פעולה נפרדת של החסד המתרחשת בשלב מאוחר יותר של החיים כפי שחלק מקשרים אותה עם מתנות פלאיות.

ב-1 לקורינתים 12:13, שאול לא מתכוון לחוויה הייחודית של שבועות שהייתה לתלמידים, אלא לחוויה וניסיון של כלל המאמינים. הוא מצהיר כי כולנו נטבלנו ברוח אחת, לתוך גוף אחד, וכולנו נועדנו לשאוב מים חיים מאותה הרוח. שאול מדגיש את האחזות. המילה "הכל, כולם" היא המכריעה. שאול מקשר בין קבלת המאמינים לתוך גוף המשיח לבין הטבילה ברוח.

מה הייתה החוויה האישית שלכם בעת הטבילה ברוח הקודש? איזו משמעות הרוח נתנה לחייכם? מה הייתם עושים אילו פועלה לא היה מתקיים בכם?

להיות מלא ברוח הקודש

קראו אל האפסים 5:18, מעשי השליחים 13:52 ואל הרומים 8:9. מה זה אומר "להיות מלא ברוח הקודש"? כיצד המלאות ברוח הקודש מתרחשת בחיינו?

מהרגע שנטבלנו ואנו שייכים למשיח, אנו צריכים לחיות באמצעות כוחה של הרוח. כדי שזה יקרה, אנחנו צריכים להיות מלאים ברוח. בברית החדשה ישנם אזכורים רבים לכך שאנשים מתמלאים ברוח (לוקס 1:41,67; מעשי השליחים 2:4; 4:8,31; 9:17; 13:9). שאול השליח משתמש במילה "מילוי" בכדי לומר שאדם נפתח לחלוטין בפני אלוהים והוא נתון להשפעתה של רוח הקודש והנחייתה, כך העבודה של אלוהים עצמו ניתנת להשגה בחייו של האדם.

אם אנו נכנעים להשפעת האלכוהול, אנו משפיעים על מעשינו באופן שלילי, וגם על הדיבור והמחשבות. כאשר אנו מתמלאים ברוח הקודש, אנו מניבים בכל חלק של חייו את ההשפעה שלו והתוצאה היא כי מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו משקפים את ישוע. בזמן שהרוח ניתנת על ידי השמיעה של אמונה (אל הגלטים 3:2) ומתקבלת דרך האמונה (גלטים 14:3) בעת טבילתנו (טיטוס 3:5,6), אנחנו צריכים לחפש את ההמלאות ברוח הקודש בכל יום. אנחנו לא יכולים להסתפק בחוויה עוצמתית שהייתה לנו בשנה שעברה, או בחודש שעבר, או אפילו אתמול. אנחנו זקוקים להמלאות ברוח האלוהים בכל יום, מאחר שכל יום מביא אתגרים משלו.

במעשי השליחים 13:52, הביטוי המלאות ברוח הקודש מופיע כפעולה רציפה. ההמלאות ברוח אינה אירוע חד פעמי. זה משהו שאנחנו צריכים לבקש ולקבל מדי יום. המלאות זו צריכה לחזור על עצמה, כך שכל חלק בחיינו מתמלא בנוכחותו, ובכך אנו מוסמכים לחיות באופן נכון.

להיות מלאים ברוח הקודש אינו בהכרח אומר כי יש לנו יותר ממנו, אלא שללא ספק יש לו יותר מאיתנו. רק כאשר אנו מתמסרים לרוח בכל תחומי החיים מדי יום, הוא יכול להשתמש בנו לתהילת האלוהים.

"ברצוני להבהיר לך את העובדה, כי אלה שבליבם שוכן ישוע על ידי האמונה, בעצם קיבלו את רוח הקודש. כל אדם שמקבל את ישוע בתור המשיח האישי שלו, באותה מידה של ודאות מקבל גם את רוח הקודש בתור היועץ שלו, המדריך, והעד".

תנאים: חלק 1

דבר אלהים מצביע על קיום הכרחי של תנאים מסויימים על מנת שרוח הקודש תשכן בנו. אנו נתמקד בכמה מהחשובים שבהם במשך יומיים הבאים.
קראו מעשי השליחים 2: 37,38. מהו התנאי הראשון לקבלת רוח הקודש?

אחד התנאים לקבלת רוח הקודש היא חזרה בתשובה. שמיעת דבר האלוהים מעוררת את מצפוננו ועלולה להוביל אותנו לקראת מודעות לחטא האמיתי שלנו ולמצבינו האבוד. חזרה בתשובה אמיתית היא הרבה יותר מהרגשת צער על התוצאות הקשות של חטאינו. זהו שינוי יסודי של הלב ושל הנפש, כך שאנו רואים את מהות החטא במלואה: רוע מכוער ומרד נגד אלוהים. הדרך היחידה שבה אנו יכולים לחוות חרטה אמיתית היא לבוא במגע עם אהבת אלוהים: "או תבוי לרוב טובו ולחמלתו ולארכך רוחו ולא תדע כי טובת האלהים מביאה אתך לדי תשובה?" (אל הרומים 2: 4)

קראו גלטים 3:14 ויעקב 1:6-8. מדוע איננו יכולים לקבל את רוח הקודש ללא האמונה בדבר אלוהים?

ישוע הבטיח לשלוח את רוח הקודש כנציגו. את האמונה אנחנו מקבלים באמצעות המתנה שהבטיח. אבל אם אנו בספק לגבי ההבטחה של אלוהים ולא סומכים על דברו, אנו נדמים לאדם בעל פיצול אישיות ולא יכולים לצפות לקבל משהו מאלוהים. אמונה היא גדולה יותר מסכמה רוחנית. זה מעמיד את חיינו על הקצה, תוך אמונה כי אלוהים יעמוד במילתו ולא יאכזב אותנו לא משנה מה יקרה.

קראו לוקס 11:8-10,13. מדוע השתדלות מתמידה עושה את ההבדל?

אלוהים אינו מסרב לתת לנו את הרוח. אלוהים הוא טוב ומיטיב, יותר ממה שאנחנו יכולים להיות אפילו כלפי ילדינו. ההשתדלות העיקשת שלנו אינה משנה את דעתו. תפילתנו משנה אותנו ומביאה אותנו אל נוכחות אלוהים. תפילה איננה מקרבת את אלוהים אלינו, נהפוך הוא-תפילה מקרבת אותנו אליו. התפילות שלנו פשוט באות לחשוף את הנחישות שלנו ומכינות אותנו לקבלת הרוח.

כיצד אנו יכולים ללמוד להיות יותר נלהבים, חרוצים, בעלי כניעה עצמית בחיי התפילה שלנו? לשם מה חשוב כי נלמד לעשות את הדברים האלה?

תנאים: חלק 2

קראו מעשי השליחים 5:32. מדוע המשמעת לדבר אלוהים מהווה תנאי חשוב לקבלת רוח הקודש?

כבעבר, כן עתה, רוח הקודש ניתנת לכל המציית לאלוהים. בכתבי הקודש, אהבה וציות הולכים יד ביד, ואמונה אמיתית מתבטאת בציות. אם אנו סומכים על האדון, בכל ליבנו, אנו נציית למצוותיו. ישוע אמר: "איש כי יאֶהְבֵנִי וְשָׁמַר אֶת־דְּבָרַי" (יוחנן 14: 23). משמעת היא בחירה המובילה לאורח חיים המוצא חן בעיני ה', כפי שהוא בא לידי ביטוי בחוקים שלו. עלינו להמשיך לשמוע בקולו של ה' אם אנו רוצים להכיר בישוע כאדון שלנו (לוקס 4: 6). ב-1 ליוחנן 4: 2 נאמר לנו כי "הָאֱמֶר הִפְרָתוֹ וְאֶת־מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמַר דְּבַר שֶׁקֶר הוּא וְהָאֱמֶת אֵין בּוֹ: אֶבְל הַשְׁמֵר אֶת־דְּבָרָו בּוֹ נִשְׁלֶמָה בְּאֵמֶת אֶהְבֵת אֱלֹהִים וּבְזֹאת נִדַע כִּי בּוֹ אֶנְחֶנּוּ: ". אלה מילים חזקות. מדברי יוחנן אנו גם יודעים כי "וְהַשְׁמֵר אֶת־מִצְוֹתָיו יָקוּם בּוֹ וְהוּא בּוֹ וּבְזֹאת נִדַע כִּי הוּא שֶׁכֶן בְּנוֹ בְּרוּחַ אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ" (1ה ליוחנן 3: 24). כאשר אנו עושים את מה שאלוהים ציווה, אנו מקבלים שקט נפשי.

קראו יהודה 1:8-21. מדוע אנו צריכים להימנע מכל טומאה אם אנו רוצים להיות מלאים ברוח הקודש?

להבת רוח הקודש לא יכולה להמשיך לבעור בחיינו כשאנחנו גשמיים במחשבותינו. רוח הקודש מגיב ברגישות לקיומם של כל חטא וגשמיות בחיינו. לכן, אנחנו צריכים לשמור על עצמנו באהבת האל ולהיות מחוברים אליו באמצעות התפילה, כך נוכל להימנע מכל טומאה ולהציג רוח של כוח, אהבה, ומשמעת (ה2 לטימותאוס 6, 7: 1). רק באמצעות מאבק צמוד ועז עם עצמינו נוכל להיות מסוג האנשים שאנו צריכים להיות. כמובן שאיננו יכולים לעשות זאת בעצמנו; הקרב מתבטא בבחירתנו – להכניע את רצונותינו תחת עידודו של רוח הקודש או להרשות לבשרינו לשלוט. הבחירה היא בידינו.

"התועלת של אדם המתכחש לעצמו ומפנה מקום לרוח הקודש היא ללא גבולות, הרי רוח הקודש עובדת בלבו והוא חיי חיי קדושה מלאים לאלוהים." - אלן ג, וויט, חמדת הדורות, עמ' 250, 251. כיצד אתה יכול ליישם את המילים האלה בחיים רוחניים שלך?

חיים המרוכזים בעצמי כנגד חיים המרוכזים במשיח

קראו גלטים 5:16-26 והשוו עם האפסים 17-20, 9-1:5. מנה את ההבדלים בין חיים
אנוכיים וחיים רוחניים?

חיי של אדם אשר חי ללא הרוח נבדלים באופן קיצוני מהחיים והערכים של אדם
אשר חיי מלאים ברוחניות.

אדם רוחני	אדם אנוכי
חושק במה שמלא רוח ומרצה את ה'	חושק במה שמלא חטא ולא מוצא חן בעיני ה'
נשלט על ידי הרוח	נשלט על ידי תשוקות החטא
יצא לחופשי מכבלי החטא וקורא לחופש במשיח	מנצל לרעה את חירותו ומשתעבד לחטא
ממושמע לרצון ה'	אינו ממושמע לרצון ה'
מגלה הקרבה עצמית	מגלה פינוק עצמי
מציג את פרי הרוח	מציג את פרי החטא
מכיר בצורך במחילה ומשבח את ישוע על מה שהוא עשה	אינו מכיר בצורך במחילה ומביע שחצנות

חיי של אדם המלא ברוח אלוהים מאופיינים בציות לחוקי האל ואהבתם וברוח
עדינה של חמלה כלפי אחרים (ראה ה2 לקורינתים 14:5). בהיותנו מחודשים בתודעה
ובחשיבה שלנו ולאחר שקיבלנו לב חדש ונקודת מבט חדשה על החיים, הערכים
וההתנהגות שלנו ישתנו. מעתה אנו רוצים לחיות את חיינו לא בכוחות עצמינו, אלא
מתוך כניעה לרוח הקודש (גלטים 3:3).

אך איננו יכולים לשנות את עצמנו. אין בנו שום כוח המסוגל לערוך בנו שינוי, מהסיבה
שהחטא הטבוע בנו עמוק מדי. האנרגיה המחדשת חייבת לבוא מאת אלוהים. השינוי
מבפנים יכול להצליח רק דרך פעולתו המשנה של רוח הקודש. אין שינוי חיצוני בלבד,
כגון גמילה מהרגל רע כזה או אחר, הופך אותנו למאמינים. השינוי צריך לבוא מתוך לב
המחודש על ידי רוח הקודש. זהו תהליך שנמשך לאורך כל החיים, תהליך שמלווה בעלויות
ומורדות, אבל הוא תהליך, שאלוהים מבטיח לעשות בתוכינו אם אנו נכנעים לו. " וְנִטּוּחַ
אֲנִי בְּמַתְחִיל בְּכֶם הַמְּעֻשָׂה הַטּוֹב שְׁגִם יְגַמְרֵנוּ עַד יוֹם יְשׁוּעַת הַמְּשִׁיחַ: " (פיליפיים 1:6).

**באילו תחומי חייכם הנכם רואים את החלק האנוכי בא לידי ביטוי, ובאיזה חלקים
הנכם רואים חיים המשקפים את עבודתה של רוח הקודש? מה תשובתכם מספרת לכם על
עצמכם ועל הבחירות/החלטות שעליכם לעשות?**

נקודות למחשבה

בסך הכל טבעי עבור כל אדם לחפש שליטה על חייו. בדרך כלל, אנחנו תלויים במאמצינו להשיג כל מה שאנו יכולים. בעוד שאנשים רבים מבלים את חייהם בחיפוש אחר שליטה, אחרים חרדים לאבד אותה. הדילמה האנושית הזאת מוצאת תשובה רק באלוהים. הוא רוצה שתתן לו, הבורא והגואל שלך, שליטה מלאה. אין אדם שיכול להכיר ולאהוב אותך כפי שאלוהים יכול. הדבר פותח בפניו את הדלת לעבוד בחיים שלך. על ידי בחירה להכניע את רצונך להדרכת רוח הקודש של אלוהים, אתה מקבל את השלום והשלווה הייחודיים שלו והזדמנויות אינסופיות, כדי להוות ברכה עבור אחרים. אולם, עלינו לרצות בעצמינו לקבל את הכוח זה בחיינו. אלוהים אינו כופה את עצמו על אף אחד מאיתנו. בכדי להיות מוסריים, אנחנו צריכים להיות בני אדם חופשיים. ובכדי להיות חופשיים באמת במשיח, אנו זקוקים לתחושת נטישה (רצון לנטוש את דרכי החטא הישנות שלנו) ותחושת שימור (רצון לשמר את כוחו של רוח הקודש). כדי להיות חופשיים באמת, אנחנו חייבים להיכנע לשליטה של רוח הקודש. אין כאן סתירה. החופש שלנו מתבטא בשחרור מכוח החטא, אשר תמיד משעבד אותנו ותמיד מוביל למוות. יותר מזה, על ידי כניעה לה' ופנינו מקום לשכינת רוח הקודש, לא רק שאיננו משועבדים יותר (ראו רומים 8: 1), אלא אנו חיים חיים שבהם אנו "מתהלכים שלא כבשר, אך על פי הרוח". זהו החופש היחיד והאמיתי שאנו, כבני אדם השרויים בחטא, יכולים אי פעם לחוות.

שאלות לדיון

- ישנם אלו המחשיבים את מובן החופש כאפשרות לעשות את כל שאתה חפץ, מתי, ואיך שאתה חפץ. מה הבעיה בהגדרה כזו של החופש מנקודת מבטו של אדם מאמין? מהו הרעיון המקראי של חופש אמיתי? (ראה תהלים 45: 119, לוקס 4: 18, יוחנן 36-34: 8, 2 לקורינתים 3: 17, גלטים 5: 1)
- מדוע חשוב לשים את ה"אני" בצד ולהקדיש את חייו לחלוטין לאלוהים בטרם רוח הקודש יוכל לפעול דרכנו? מה אלוהים יוכל לעשות בך שיהפוך אותך לברכה לאחרים, אם תשים את עצמך בצד ותפתח את ליבך לפעולתו של רוח הקודש?
- " חיים משיחיים אין פירושם שינוי או שיפור של חייו הקודמים, אלא שינוי של טבענו. המאמין מת ל"אני" ולחטא, וחיים חדשים מפעמים בו. מהפך כזה יכול להתחולל אך ורק באמצעות פועלה היעיל של רוח הקודש בקרבנו. - אלן ג' וויט, כמיהת הדורות, עמ' 172 (בגרסא באנגלית). דונו בכיתה על המשמעות וההשלכות של הקטע הקצר הזה.
- השווה עדות של חיים אנוכיים עם חיים שמלאים ברוח (ראו תרשים ביום חמישי). דונו עם חברי קבוצת שיעור השבת שלכם מה יכולה להיות הברכה הגדולה ביותר של חיי רוח עבורנו.